

De Fuut. — In het Journal für Ornithologie van October 1927 vinden wij een belangrijk artikel over de groote Fuut (*Podiceps cristatus*) van Gottfried Schiermann. Hij komt op tegen de meening, dat het nest van de fuut een eigen warmte zou hebben, afkomstig van de rottende, broeierige massa, waaruit het bestaat. Hij bevond, dat het futennest geen hoogere temperatuur had dan de nesten van meerkoet, tafeleend of waterhoentje, ook was er geen sprake van lauw water in de omgeving van het nest. Wel bleek, dat de rommel, waarmee de vogel bij het verlaten van het nest de eieren bedekt, een goede bescherming geeft tegen afkoeling.

Van nog meer belang is zijn waarneming, dat de futen hun nest verlaten zoodra er een paar jongen zijn uitgekomen. De overige eieren worden aan hun lot overgelaten en mislukken. Zoo komt het, dat we de futen zien rondzwemmen met zelden meer dan twee jongen. Willen we daar eens op letten? T.

De Kievit in Engeland. — Op 28 Maart j.l. bekrachtigde de Koning van Engeland de Wet tot bescherming van de Kievit. Het is thans in Engeland verboden om tusschen 1 Maart en 31 Augustus kieviten en kievitseieren te verkoopen of ten verkoop in voorraad te hebben. De wet geldt niet voor Noord-Ierland. T.

Een ongelukshommel. — We waren in het duin op dien mooien zachten zonnigen 4 Maart, waar nog zulke merkwaardige wisselingen van guurheid en mildheid op gevolgd zijn. Een klapekster zat boven in een halfdood berkje. Hij had geen erg in ons, maar wij hadden hem al heel uit de verte gezien, zooals hij daar op klapekstermanier open en bloot zat rond te kijken, grijs en zwart en wit en tamelijk groot. Opeens vloog hij op, dook in het veld en keerde weer op zijn zitplaats terug: vliegenvangers-maniertjes. Dat deed hij nog eens, maar nu hipte hij van tak tot tak omlaag in zijn berkje naar een duindoornstruik eronder en daar zat hij een poosje te wurmen, zijn kop tegen den tak. Toen weer omhoog naar zijn uitkijk. Wij er heen, en jawel, daar zat op een doorn van de struik een groote hommelmakoningin, een aardhommel nog te stuiptrekken. Het dier was misschien pas dien dag zelf uit zijn winterslaap ontwaakt; 4 Maart is voor hommels nog al een vroege datum.

Hommel op 4 Maart 1928 door een klapekster op een duindoorn geprikt.

Foto L. B.

Maar wij waren blij, dat we zoo van a tot z het vangen en opprikken van een hommel door een klapekster gezien hadden en gelukkig had Lili haar kleine camera bij zich. De kiek is goed gelukt, je ziet de hommel eventjes rechts van het kruispunt der diagonalen van het prentje. T.

Havik op de Veluwe. — Deze in ons land zoo buitengewoon zelden als *broedvogel* optredende soort, blijft zich als zoodanig spaarzaam op de Neder-Veluwe handhaven. Werd het horst in 1926 door 't schieten der ouden verstoord en kwamen de vogels in 1927 — gelijk ik het vorig jaar in dit blad berichtte — door te druk bezoek helaas evenmin tot broeden, thans kan ik tot mijn voldoening mededeelen, dat een nest, hetwelk zich vrijwel tusschen de twee van vorige jaren in bevindt en ook weer in een ouden groven den werd gebouwd, een viertal jongen bevat, die heden, 9 Juni 1928, reeds vrijwel al het nestdons kwijt waren. Hoewel deze roofvogels aanzienlijke schade aan het jachtveld toebrengen, inzonderheid in de fazanterie, blijven zij van den loyalen eigenaar volle bescherming genieten.